

vist ved 2den Behandling —, at det ikke vil gaa med til at forøge Antallet i Henhold til den Opfattelse, de have af, hvad der staar i § 32. Men de kunne ingen Grund angive og have heller ingen angivet til ikke at ville ændre Størrelsen af de nuværende 114 Kredse, og det skulde man dog tro var let, i Særdeleshed da der nylig er faldet en Udtalelse om Valgloven af den højtærede Konseilspræsident — det staar Spalte 4119 midt paa Siden — om, at Resten kan ordnes ved Valgloven, som man hurtigt kan gøre om efter Øjeblikkets Behov.“ Øjeblikkets Behov nu maa da være det, at man retter paa den store Ulighed i Kredsenes Størrelse, gør dem mindre ulige eller saa lige store som muligt.

Højre vil dernæst, naar det ønskes, imødekomme de Ønsker, der ere fremme om, at der røres saa lidt som muligt ved de bestaaende Valgkredse, saaledes at en Række mindre Landkredse vedblivende kunne bestaa, vil, siger jeg, dernæst gaa med til en Forøgelse af de bestaaende Kredses Antal med 6, 8 eller 10, som ere nødvendige, naar de bestaaende Brøst skulle hæves. Men baade det første og det andet har Reformpartiet hidtil været imod. En eventuel Forøgelse af det Antal Kredse, vi i Øjeblikket have, altsaa udover de 114, ønsker Højre dernæst at gaa med til, naar det skal gøres, paa den allersimpleste Maade, den, der voldrer de allermindste Vanskeligheder, nemlig en Forandring i Valgloven. Det er langt lettere at forandre en Valglov end at gaa til en Grundlovsforandring. Vi ønske altsaa, naar dette Tal skal forøges, at det skal ske paa den allersimpleste Maade, ved Forandring i Valgloven, hvorimod Reformpartiet holder paa, at naar det skal ske, skal det ske paa den allervanskeligste Maade, ved en Grundlovsændring.

Men nu gad jeg dog virkelig spørge, hvem der da, Reformpartiet eller Højre, vil hjælpe denne Sag bedst frem. Naar Reformpartiet saa har sagt, at det ikke vil raade Bod paa noget som helst undtagen ved en Grundlovsforandring, hvis Vanskeligheder ingen kender bedre end Ministeriet, saa have vi dertil sagt, at det ville vi ogsaa gaa med til, men da maa Forholdstalsvalgmaaden indføres; det staar i den Dagsorden, jeg før tillod mig at oplæse. Men da saa Sagen ved en blandt andet for Ministeriet højst uventet Vending blev aktuel i Foraaret, have vi ved denne Sags første Behandling i Aar tilkendegivet, at Højre eventuelt vilde fra-

falde Kravet om en absolut positiv Lovbestemmelse om Forholdstalsvalgs Indførelse, men kun som et Minimum kræver, at § 32 affattes saaledes, at det ikke for Fremtiden umuliggøres, at en saadan Valgmaade kan indføres ved Hjælp af Valgloven, men ogsaa dette har Flertallet været imod, og det gør den mærkelige Paastand gældende, at vi — om ikke formelt, saa dog reelt — ere gaaede uden om den Forudsætning, vi vare gaaede ind paa, for at gaa til denne Forandring af § 32, en Paastand, som svæver fuldstændig i Luften. Man kan selvfølgelig altid finde paa den Slags Paastande. Jeg har karakteriseret det nærmere ved 2den Behandling og skal ikke komme ind paa det; jeg vil blot sige, at man kan altid som Betingelse for at gaa med til et Forslag, der stilles, kræve, at saa skal en anden Paragraf i Grundloven ændres, og saa sige, at den, der stiller et mindre kært Forslag, om ikke formelt, saa dog reelt, er gaaet bort fra den Forudsætning, under hvilken man gik med til Behandlingen her.

Saa taler man tilmed om den rørende Enighed i denne Sag mellem alle Parter undtagen Højre. Men, det kan nu ikke nytte at dække over, hvorledes Sagen i Virkeligheden stiller sig. Den stiller sig i Virkeligheden saaledes, at de moderate, saavidt jeg kan skønne, i og for sig ikke have noget imod for deres Vedkommende at gaa den Vej, som vi mene er den rigtige, nemlig at lade den Forandring, der er Tale om, den ringe Valgkredsforøgelse, foregaa paa Valgloven, saaledes som vi ønske. Altsaa man kan ikke sige, at de Herrer i denne Sag ikke ere enige med Højre. Paa ingen Maade. Dernæst har det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), der er det radikale Venstres Ordfører, forleden Dag ladet falde nogle Udtalelser, jeg har dem ikke ved Haanden, men jeg tager neppe Fejl, naar jeg siger, at han egentlig ikke er synderlig begejstret for det foreliggende Forslag, men kun var gaaet med dertil paa Grund af Konseilspræsidentens Halsstarrighed. Jeg tror, det ærede Medlem lod dette Ord falde, det er en underlig Basis for Enighed mellem de 14 Medlemmer i Udvalget, naar den Enighed, der er Tale om, er saadan, at af de 14 Herrer en og maaske flere ere gaaede med paa Grund af Konseilspræsidentens Halsstarrighed. Endelig tilfredsstillende Forslaget heller ikke Socialdemokraterne; thi de ere gaaede med til en Bestemmelse om Befolkningstæthedens Indfyldelse og have taget den Bestemmelse med